

ל ק ו ר א י נו

בעוד חדש תחת חצ'י השנה הראשונה ל'הצבי
היום':

קוראיינו ישפטו בעצמם. אם במשך הזמן הזה לא
טלאנו את חובתנו להם ולהקהל בכלל. לטרות האמצעים
המעטים שבhem התחלנו את עתוננו, לטרות הטכשולים
למאות שטצאננו על רבינו, עמדנו אנחנו חטיר על המשמר,
לחת לקוראיינו כל מה שנoston עתון ימי ארכי, בעיר גדולה,
לקוראיו הוא.

בודאי לא רכיס היו הספרים שהשתחטו אנחנו בעבודחנו,
ומלביד האדונים ברולי, בן-היל, גרוובסקי, דרוםיאן, קרניאל,
טנגולוף, נחמה פוחצ'בסקי ועוור אחדים, משכוי רוב הספרים
את ידים טמןנו, אולם הננו מוכיים שבקרוב מאר ישונה הרבר
לטובה. הספר החביב ר' אובן ברדיי יון טברליין, הספר
נחים סלוושץ טפרי והמשורר ט. סילקיינר מניו יורק,
הבטיחונו כבר השתתפהם, ובקרוב נפרנסם פרוי עטס הראשון.
ואחריהם יבואו ספרים אחרים, שכבר פנינו אליהם, וטחכים
אנו לתשובתם.

הננו טפריטים יומיום את הרוטן הנפלא של אלףונס דורה

הנגב"

בתרכותו המזהיר של יהודה גרוובסקי,
יום יום נתן בתבorth מיוחדות טער הבירה או משאר
ערי הארץ; יום יום נפרנס ידיעות מיוחדות מיפו וטהמושבות
שלנו; יום יום נתן ירכזון, או ציור, או מאמר מדעי. יום
יום נלחם מלחמת הקהיל בחשך, בצלעה, בבלבליים, בנסיגת
ראחו, ברקביון.

השתדרל נשתרל להרבות את מספר תלנרטינו, ודרש
דריש מפקירות הדאר התורקי להטיב את שרota התלנרטים
אלינו.

לטוהר להגיה, כי בתויר עתון עברי יומי, נשא גביה
גביה, בלי חת ולטרות כל, את דגל הלשון העברית והעם
העברית בארץ-ישראל.

כדי למלא במקצת את הבטחנו לקוראיינו. החלטנו

להוציא, מחג הפסק והלאה, ירחון הרומי בשם

"חַמְרָ-גַטְלָ"

שיתן לקוראיינו את הצד הנצחן ודקיל שבחיינו בארץנו
בחי העמים בעולם.

ולכל אלה טמנינו שטנו מראצתה השנה על עתוננו.
שמעהרו להמנות על חצ'י השנה הבאה הננו מכינים

"פרם"

ספר מקורי, שארותיו נדבר באחד מגילונותינו הכאים. לעת
עתה, נאמר רק, כי את הספר הזה החילינו כבר לסדר לדפוס
הננו טבקשים מקוריינו לטהר במניהם עי' חצ'י השנה
השנייה, כי אם לא נתקבל בזמנו אח כספ' המניה. נהיה
טיכרחים, לצערנו, להפסיק במשלוות העתון.

בן נבקש מכל מנויינו, שירצו להטנות על ההוספה
ההו לית, לטהר לשלה לנו את מחירה לשנה.

מחיר ה"חמר-גטל" למניינו, בירושלים, שנוי פרנק
ביפוי. בטושבויות ובשאר ערי ארצנו של שה פרנק.

מחיר ה"חמר-גטל" בכלל: לאלה שאינם מנויים
על "הצבי", בירושלים של שה פרנק ובשאר ערי ארצנה
א רב עה פרנק.

בארפיה ובأمérica, למניינו ארבעה פרנק לשנה. לאלה
שאין מנויים על "הצבי" חמישה פרנק.

ברוסיה לטנוינו רובל אחר. לאלה שאינם מנויים
על "הצבי" שני רובל לשנה.

הנליון הבורר של ה"חמר גטל" ארבע עשריות (חמשים
עשרה סנחים, עשרה קופק).

אפשר להמנות מיד על "הצבי" ועל ה"חמר גטל"
בירושלים, בטהרדיין, ואצל כל המוכרים.

ביפו, אצל סוכנינו ק רוג'רי ק' ובבראשון לציון אצל
סוכנינו סנלו, וככפת אצל סוכנינו שטרן. המערב